

tegrationsproblemer, som vi ser i det danske samfund.

Hvilken indgangsvinkel har De Radikale egentlig til den problemstilling, for det tager man jo slet ikke stilling til i debatten?

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:50

Morten Østergaard (RV):

Med hensyn til 1990'erne har jeg nu sagt et par gange, at der ikke var nogen forslag om et kærestevikum i 1990'erne. Det er noget, der er kommet til i det nye årtusind i en stadig mere globaliseret verden. Så det tror jeg nok at jeg har svaret rimelig klart på.

I forhold til visumpolitikken er situationen, som jeg skitserer, at den aktuelle visumpolitik gør, at man for over halvdelen af verdens befolkningens vedkommende skal have en herboende reference, en nær slægtning, fordi bl.a. tre af verdens allermost folkerige lande er i den kategori af visumlande. Jeg ved, at Integrationsministeriet er i gang med at lave om på visumreglerne, og det ser vi meget frem til, fordi det i dag er en erhvervshindring.

Det bliver for omfattende i et 1-minuts-svar at redegøre præcist for, hvordan de skal ændres, men jeg kan sige, at jeg synes, at vi skal have visumregler, der svarer til dem, man har i andre europæiske lande. Vi har jo sådan set et grænsfællesskab, selv om Dansk Folkeparti ikke er så vild med det.

Men jeg synes i hvert fald, at det er absurd – for nu at nævne et enkelt eksempel – at når Region Midtjylland skal have læger til interview, fordi man gerne vil ansætte indiske læger, skal det ske via den finske ambassade, fordi de ikke kan få et visum hurtigt nok via den danske.

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Messerschmidt for en kort bemærkning.

Kl. 14:51

Morten Messerschmidt (DF):

Hr. Morten Østergaard klandrede mig lige før for ikke at have læst forslaget. Men det er jo et ganske overkommeligt forslag, for hr. Morten Østergaard har kun formået at skrive sådan et par spalter her. Derfor tror jeg faktisk også, at selv jeg kan overskue det.

Jeg må ganske enkelt sige, at den måde, som hr. Morten Østergaard udlægger det her på, i forhold til hvor mange gange man kan få det her

love card, ikke svarer til det, der står i bemærkningerne. For det, der står i bemærkningerne, pind 2, er, at et love card er tidsbegrænset til 1 år. Og i pind 4 står der, at den herboende, altså danskeren, skal kunne være referent til et love card hvert tredje år. Men der er jo ikke nogen begrænsning for udlændinge, der kommer hertil, og det vil sige, at en udlænding kan komme hertil, få sit love card, være her i 3 måneder eller noget i den stil og derefter få et nyt love card. For det oprindelige løber 1 år, men der er ikke nogen begrænsning på, hvornår man kan få et nyt love card.

I forhold til hvem der kan ansøge, står der, at referencen er den herboende, hvor der er en 3-års-begrænsning.

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:52

Morten Østergaard (RV):

Det, hr. Morten Messerschmidt sagde, var, at man kunne få forlænget et love card i al evighed. Det sagde han både i radioen i går og tidligere i debatten i dag. Der må jeg bare sige, at det står ret klart i forslaget, at et love card skal være tidsbegrænset til 1 år og skal ikke kunne forlænges. Og da det nu er Det Radikale Venstre, der har skrevet forslaget, er det måske mest naturligt at lade os udlægge, hvordan bemærkningerne skal forstås. Med at det ikke skal kunne forlænges, menes der netop det, at det ikke skal kunne forlænges ud over 1 år.

Det andet er så, at med reglen om, at man højst skal kunne få en ny kæreste hertil hvert tredje år, sikrer vi altså, at der ikke vil ske et misbrug. Derfor må vi sige, at det her jo altså forudsætter, at man har et ægte kærlighedsforhold. Det skal man erklære sig til, og derudover skal man tage sig af den anden part, så længe vedkommende er her. Og hvis forholdet går i stykker, ophører love card'et også.

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 14:53

Morten Messerschmidt (DF):

Nej, det, jeg har sagt, er, at med den her ordning vil en udlænding kunne være permanent i Danmark, blot man hvert år kan få en dansker til at sige: Ja, jeg er i et kæresteforhold med vedkommende udlænding. Det er præcis det, der fremgår her. Et love card kan gælde 1 år, men der er absolut ingen begrænsninger i, at en udlænding